

Spm. nr. S 2542

16) Til integrationsministeren af:

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

»Kan ministeren forholde sig til rimeligheden i, at en familie kan risikere at skulle opholde sig i op til 14 år i Danmark, før den kan søge om permanent opholdstilladelse, og er det ministerens vurdering, at 14 års usikkerhed om varigheden af opholdet i Danmark er fremmede for integrationen af nye danskere i det danske samfund?«

Skriftlig begrundelse

Efter 5 år under jorden i Bulgarien kom familien Lents i 1997 til Danmark. Siden indrejsen har den konsekvent forklaret myndighederne, at den kommer fra Hviderusland. De danske myndigheder hævdede imidlertid på baggrund af en sprogtest, at familien kom fra Letland eller Litauen. Efter mere end 6 år på Bornholm, forsøgte de danske myndigheder tirsdag d. 4. marts 2003 at udvise familien til Letland og Litauen. I begge lande blev familien imidlertid afvist. Nu har familien fået lov til at blive i Danmark, idet den har fået en 1 års midlertidig opholdstilladelse. Det betyder, at der nu går 7 år, før familien overhovedet kan gøre sig forhåbninger om at få permanent opholdstilladelse. På det tidspunkt har familien tilbragt knapt 14 år i Danmark og knap 20 år på flugt fra deres fædreland.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Ministerens bedes forholde sig til rimeligheden af, at en familie kan risikere at skulle opholde sig i op til 14 år i Danmark, før den kan søge om permanent opholdstilladelse. Samtidig bedes ministeren vurdere, hvorvidt 14 års usikkerhed omkring varigheden af opholdet i Danmark er fremmede for integrationen af nye danskere i det danske samfund.

Jeg tænker selvfølgelig her på en speciel sag, nemlig sagen om familien Lents, der i 1997 kom til Danmark. Siden indrejsen har den konsekvent forklaret myndighederne, at den kommer fra Hviderusland. De danske myndigheder hævdede imidlertid på baggrund af en sprogtest, at familien kom fra Letland eller Litauen. Efter mere end 6 år på Bornholm forsøgte de danske myndigheder tirsdag den 4. marts 2003 at udvise familien til Letland og Litauen.

I begge lande blev familien imidlertid afvist, og det viste sig, at de heller ikke talte sproget. Nu har familien fået lov til at blive i Danmark, idet den har fået en 1 års midlertidig opholdstilladelse. Det betyder, at der nu går 7 år, før familien overhovedet kan gøre sig forhåbninger om at få permanent opholdstilladelse. På det tidspunkt har familien tilbragt knap 14 år i Danmark og knap 20 år på flugt fra deres fædreland.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Når en afvist asylansøger i 1½ år har været samarbejdsvillig med hensyn til hjemsendelse, så kan vedkommende få opholdstilladelse som i dette tilfælde. Deri ligger også, at vedkommende tidligere ikke har været samarbejdsvillig hele vejen igennem. Vedkommende har faktisk for adskillige år siden fået besked på at forlade landet.

Derfor kan man ikke sige, at det er administrationens, den danske stats skyld, at der kan gå 13 år, fra han kom, og til han får endelig permanent opholdstilladelse. De første 6 år er jo blevet til 6 år, fordi han har fået afslag, og fordi der har været problemer med at få ham til at hjælpe med hjemsendelsen.

Hvis vi så ser på situationen fra nu af, så er det rigtigt, at der skal gå 7 år, til han får permanent eller tidsubegrænset opholdstilladelse, men jeg vil gøre opmærksom på, at i tilfælde, hvor man er meget velintegreret på arbejdsmarkedet, og hvor man har været fri af det sociale system, klaret sig selv i lang tid, kan man få den tidsubegrænsede opholdstilladelse allerede efter 5 år.

Så jeg synes, det er bedre, vi taler om de 5 år, end at vi taler om 14 år.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Spørgsmålet er, hvad man har forventet, at familien skulle samarbejde om. De danske myndigheder har jo hele tiden hævdet, at familien kom fra Letland og Litauen, men da familien selv vidste, at det ikke var tilfældet, var det jo svært at samarbejde om at udrejse til Letland og Litauen.

Nu har de danske myndigheder konstateret, at de faktisk har taget fejl. Man fløj familien til Letland og Litauen for derefter at konstatere, at der ikke var nogen myndigheder, der ville tage imod den pågældende familie; man kendte intet til dem.